

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Środy, kosztuje w prenumeracie: Bez pocztu: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Insercya od wiersza w półkolumnie (drukem garmoni) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k. Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Portugalia. — Anglia. — Francya. — Belgia. — Szwajcarya. — Włochy. — Niemce. — Rosya i Królestwo Polskie. — Montenegro. — Turcya. — Azya. — Doniesienia z ostatniej pocztu. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

(Sprostowanie.)

W wczorajszym obwieszczeniu w części urzędowej względem rozpoczęcia czynności komisji miejscowych w dziesięciu dystryktach, jest termin mylnie na d. 2. czerwca oznaczony, termin ten przypada na dzień 29. czerwca r. b, czem się powyższa pomyłka prostuje.

Lwów, 1. czerwca. W dzisiejszym dzienniku urzędowym Gazyety Lwowskiej podane jest ogłoszenie względem stacyi i terminu do tegorocznego zakupywania stadniczych ogierów dla c. k. eryumy wojskowego.

W gminie włości Cucylów, obwodzie Stanisławowskim, założono szkołę parafialną, a na wyposażenie jej obowiązala się rzeczona gmina po wieczne czasy każdoczesnemu nauczycielowi, który ma pełnić także posługę dyaka, i w tym charakterze pobierać rocznie 20 złr. m. k., płacić rocznie w gotówce w kwartalnych ratach z góry 40 złr. m. k.

Cucylowski właściciel przysiółka Karol Nowakowski, przeznaczył położony w Cucylowie pod top. 1. 7 starą, 7 nową grunt obejmujący 150 kwadr. sążni przestrzeni na plac dla szkoły, a gmina obowiązala się jeszcze w bieżącym roku na rzeczonym gruncie wystawić budynek szkolny, zaś cucylowscy właściciele przysiółków przyrzekli wydać bezpłatnie potrzebny na wybudowanie materyał budowlany.

Rzeczona gmina przyjęła na siebie także obowiązek przystawiać ten budulec, posprawić potrzebne sprzęty szkolne, utrzymywać je równie jak i budynek szkolny zawsze w dobrym stanie, przystawiać na opał szkoły corocznie 78 fur chrustu, opłacać podatki monarchiczne, jakie przypadają na grunt odstąpiony przez pana Nowakowskiego na zamiary szkoły, i wyznaczyć osobnego stróża do załatwiania potrzebnej przy szkole posługi.

Gr. kat. proboszcz w Cucylowie ix. Niedzielski obowiązał się przez czas swego urzędowania w Cucylowie płacić na wyposażenie nauczyciela roczną składkę 3 złr. m. k., a ubogie do szkoły chodzące dzieci zaopatrywać w zakupione własnym kosztem książki szkolne.

Udowodnioną temi składkami pożyteczną dążność ku podniesieniu nauki ludu podaje c. k. Namiestnictwo z zasłużonem uznaniem do wiadomości powszechnej.

Lwów, 21go maja 1858.

Wiedeń, 28. maja. Dnia 27. maja 1858 roku wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany XXII. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 81 Dekret ministerstwa skarbu z 21go maja 1858, prawomocny w całym obrębie państwa, którym się publikują tabele redukcji względem stosunku między nową walutą austriacką i dotychczasowymi walutami.

Sprawy krajowe.

Złoczów, 29. maja. Na korzyść pozostałych rodzin, dotkniętych nieszczęsnym wypadkiem podczas gaszenia pożaru dnia 12. maja 1858 r. spalonych koszar wojskowych w zamku hr. Komarnickiego w Złoczowie, zrobiono w obwodowym mieście Złoczowie składkę, a mianowicie: Urzędnicy złożyli 86 złr., wojskowi 32 złr. 2 kr., a mieszczaństwo 135 złr. m. k. Wpłynęła zatem ogólna kwota 253 złr. 2 kr. m. k. Z tej kwoty otrzymali:

a) Rodzina zmarłego stolarskiego majstra Piotra Hofmańskiego, składająca się z wdowy i 7 małoletnich dzieci 101 złr. 14 kr.

b) Rodzina zmarłego wyrobnika Kajetana Kołodzieja, składająca się z 4 osób 50 złr. 36 kr.

c) Wyrobnik Jędrzej Sieczka, żonaty i ojciec dwojga dzieci, mocno pokaleczony przez upadnięcie i na dłuższy czas niezdolny do pracy 50 złr. 36 kr.

d) Wyrobnik Marcin Sieczka, żonaty i ojciec dwojga dzieci, także mocno uszkodzony i na dłuższy czas niezdolny do pracy 50 złr. 36 kr.

Obwodowa władza uwzględniając przy wielu sposobnościach doświadczany i obecnie nowym czynem udowodniony szlachetny sposób myślenia mieszkańców tego obwodowego miasta przy wspieraniu nieszczęśliwych, poczuwa się do obowiązku nie tylko podać to do publicznej wiadomości, ale oraz w imieniu nieszczęśliwych rodzin wyrazić podziękowanie wspianiałomyślnym dawcom, i zbieraniem tych składek zajmującemu się parafialnemu wikaryuszowi P. Kiernikowi i aptekarzowi p. Feliksowi Pettesch w Złoczowie.

(Nowiny dworu.)

Wiedeń, 29. maja. Gazeta wiedeńska ogłasza dalszy buletyn zdrowia Jej Mości Cesarzowej Karoliny Augusty z dnia 28go maja 1858 roku: Wczorajszy dzień i upłyniona noc dają zupełne zaspokojenie. Jej Mość Cesarzowa przyszła już zupełnie do sił, zatem też i ustają lekarskie buletyny.

Jego cesarzewiczowska Mość Arcyksiążę jenerał-gubernator Ferdynand Maxymilian zwiedzał dnia 22go b. m. w Wenecyi c. k. korwetę „Karolinę“, i raczył przyznać pochwały załodze, niemniej i stan okrętu pochwalić. Korwetę utraciła podczas całej swej podróży jednego tylko żołnierza. Przy powrocie była cała załoga przy najlepszym zdrowiu. Między przywiezionymi zbiorami odszczególnia się najbardziej piękny herbarz.

Jego cesarzewiczowska Mość udał się do Riwy w odwiedziny Ich cesarz. Mości Arcyksięcia Namiestnika Karola Ludwika i najdosłojniejszej Arcyksiężny Margarety. Arcyksiążę Namiestnik wyjeżdżał dnia 23. naprzeciw Jego cesarz. Mości jeziorem Garda c. k. parostatkiem „Franciszek Józef“ aż do Peschieri.

Jego cesarzewiczowska Mość Arcyksiążę jenerał-gubernator Albrecht udał się w sobotę wieczór dla objezżdżania południowo-zachodniej części Węgier z Budy do Wiednia.

Portugalia.

(Wjazd Królowej i koronacya. — Wstęga orderu podwiązki dla Króla.)

Lizbona, 19. maja. Przedwczoraj o godzinie 6. wieczór obwieścił huk dział tak na murach fortecznych, jak i na okrętach wojennych przybycie naszej Królowej, której spodziewano się już od kilku dni. Jej Mość Królowa odpłynęła na pokładzie portugalskiej fregaty parowej dnia 14. b. m. ze Spithead w towarzystwie jednego portugalskiego i jednego angielskiego okrętu liniowego, tudzież dwóch angielskich fregat parowych i dwóch korwet. Dla niepogody musiała eskadra zawinąć do portu w Korunie, i tam 24 godzin zabawić. Jej Mość Królowa przepędziła noc na pokładzie korwety parowej, a wczoraj zrana przybył osobnym okrętem małżonek jej, i po ceremonialnem powitaniu zabrał ją na swój okręt. Śród huku dział okrętowych i fortecznych, tudzież śród okrzyków ludności zebranej tłumnie u wybrzeża, wyładowali Ich MM. Królestwo, i wsiedli do przygotowanego już powozu. Najprzód udali się śród serdecznych okrzyków mieszkańców do katedry, gdzie się odbyły ceremonie ślubu i koronacyi, których dopełnienie obwieszczono ludowi znów wystrzałami z dział. Następnie odbył się pochód uroczysty do pałacu królewskiego, dokąd Jej Mość Królowa zjechała o godzinie 2giej. I na tem się też skończyła uroczystość dnia tego.

Podczas ceremonii ślubu Króla Dom Pedro V. z Królową Stefanią, miała Jej Mość Królowa na sobie suknię blondynową i dyadem z brylantów pochodzących z daru Króla. Dyadem ten liczy do 4000 drogiech kamieni wartości około 540.000 franków. Król był w mundurze marszałka. Po Królowej odznaczali się świetnością i kosztownością stroju infantka Donna Izabella, która miała na sobie pełno brylantów i pereł rzadkiej wielkości, tudzież infantka Donna Marianna, narzeczona księcia Jerzego saskiego. Urzędowe uroczystości mają trwać całych dni pięć, poczem Król i Królowa udać się mają, jak słychać, do Cintry. Dnia 16. maja przybył tu fregata „Diadem“ margrabia Bath, i przywiózł dla Króla order podwiązki.

Anglia.

(Demonstracja na Maroko. — Wiadomości bieżące. — Flota angielska do Cherbourg.)

Londyn, 26. maja. Jak donoszą dziennikowi *Times* z Malty zbiera się w Tulonie znaczna flota parowa, dla wykonania demonstracji przeciw Marokkowi. Paropływy angielskie pozostaną w zatoce Gibraltaru.

— Dziennikowi *Morning Post* telegrafują z Tryestu pod dniem 25. maja: „Lord Elgin oświadczył kupcom w Szanghaji, że będzie obstawał przy żądaniach swoich w obec Chin, a w najgorszym razie poprze je siłą oręża w samym Pekinie.“

— Z Malty donoszą: Francuski okręt liniowy „Algiesiras“, z banderą admirała de la Gravière, i fregata parowa „Eylau“, przybyły 18go b. m. z Tulonu do Korfu, a 19go odplynęły na morze adryatyckie.

— Dziennik *Morning Advert.* pisze: Lordowie admiralicy mieli otrzymać rozkaz, aby wszystkie okręta znajdujące się w rozmaitych arsenałach zjednoczonego królestwa, były w pogotowiu do odpłynięcia. Podobny rozkaz otrzymały także parowa flota rezerwowa i kilka kanonierskich łodzi. Wszystkie te okręta mają przedewszystkiem ustawić się w Dunach podczas uroczystości w Cherbourg. Dziennik *Patrie* przyjmuje tę wiadomość dziennika *Morning Advertiser* bez dalszej uwagi.

Francya.

(Drugie posiedzenie konferencji. — Poselstwa dyplomatyczne. — Zasady przy reorganizacji Algierii. — Towarzystwa wzajemnej pomocy. — Wiadomości bieżące. — Przedaż dóbr nieruchomych. — Ograniczenie sprzedaży broni.)

Paryż, 26. maja. Dziś miała konferencja drugie posiedzenie, poczem hrabia Walewski i lord Cowley odjechali do Fontainebleau. Ambasador angielski doznaje równie uprzejmego przyjęcia w Tuileryach, jak książę Małakowa w Londynie.

— Sir Henry Bulwer odjedzie zapewne jutro z Paryża do Marsylii, by odpłynąć stamtąd na swoją posadę do Konstantynopola.

— Jeden z członków nadzwyczajnego poselstwa Fuad Baszy odjechał do Konstantynopola; wiezie on własnoręczne depesze Fuad Baszy do wielkiego wezyra z wyjaśnieniem obecnego stanu sprawy montenegryńskiej.

— Rada państwa zajmie się wkrótce sprawą reorganizacji Algierii. Jak się pokazuje z doniesień dzisiejszego *Constitutionnela* i wczorajszej *Patrie* miano powziąć w tej sprawie następujące główne postanowienia: Książę Napoleon obejmuje z tytułem porucznika Cesarza namiestnictwo Algierii. Administracye wojny i marynarki podlegać będą dotychczasowym ministeriom, cała zaś administracya cywilna przejdzie w ręce księcia, który za pośrednictwem podsekretarza państwa i z pominięciem odnośnych ministeriów będzie korespondował wprost z Cesarzem.

— Jak słyhać przybędzie marszałek Randon na dłuższy czas za urlopem do Paryża.

— Zeszłej niedzieli przyjmował Cesarz na prywatnem posłuchaniu wydział ściślejszy towarzystw pomocy wzajemnej. Minister spraw wewnętrznych przedstawił Cesarzowi wszystkich członków z kolei, poczem przedłożono mu sprawozdanie o tych towarzystwach, z którego okazało się, że we Francyi znajdowało się z dniem 31. grudnia 1857 w ogóle 3609 takich towarzystw z 470.414 członkami (między tymi 53.533 członków honorowych i 416.881 członków udział biorących); kapitał rezerwowy wynosił 18.897.920 franków 93 c. Cesarz pochwalił wielce gorliwość tych towarzystw jak niemniej i członków wydziału.

— Dziennik *Univers* rozbiera dzisiaj okólnik ministra względem sprzedaży nieruchomości dóbr szpitalnych. W całym tym śródtku upatruje „desamortyzacyę“ i odwołuje się na wielu znakomitych mężów, aby udowodnić nieodpowiedność tych środków. „Środek sprzedaży dóbr“ kończy dziennik *Univers* „sprowadzi wkrótce ruinę dobroczynnych zakładów: 1) raz że datki zmniejszać się będą, a 2) że po 50 latach utracą renty wiele z swojej wartości. Pomijamy zupełnie wszelką możliwość nadzwyczajnych wypadków, pomimo, że powinno się mieć je zawsze w pamięci. Rozumie się, że spekulanci korzystać będą z tej sposobności, aby swe, Bóg wie jakiego rodzaju, papiery ulokować na dobrych gruntach bez wszelkiej i trwałej korzyści dla ubogich i nieszczęśliwych. W każdym razie nie powinno się przyspieszać wykonania tych środków, ale przeciwnie uwzględnić warunki dzierżawy, cenę zboża a oraz ustanowić cenę kupna, od której nieodstąpi się przy sprzedaży dóbr. To tylko samo jest już dostatecznym dowodem, że nowe rozpoznanie tego planu jest konieczne potrzebne.“

— Dziennikowi *Nord* piszą z Paryża: „Spodziewają się tu, że minister spraw wewnętrznych ogłosi wkrótce uchwałę, według której fabrykantom broni zostanie zakazano, sprzedawać strzelby, pałasze, pistolety jednym słowem broń wszelkiego rodzaju tym osobom, które nieopatrzyli się w certyfikaty upoważniające do noszenia broni.“

Belgia

(Książę Albert w podróży. — Otwarcie posiedzeń w Izbie.)

Bruxela, 26go maja. Jak donoszą dziennikowi *Indpend. belge* z Ostendy, miał książę Albert przybyć dziś zrana o godzinie 6tej paropływem pocztowym „Diamant“ w najściślejszym *incognito* z Anglii do Ostendy, i zaraz w godzinę potem odjechać osobnym pociągiem do Kolonii.

— Izba rozpoczęła dziś znowu swoje obrady. Na początku posiedzenia przedłożył minister finansów kilka bardzo ważnych projektów.

Szwajcarya.

(Spory za ograniczeniem dycecezyi wznowione. — Funduszy neuenburskie zwrócone.)

Z Berny piszą z 21go maja. Na posiedzeniu wielkiej rady w Tesynie objawiły się znów dążności do gwałtownego załatwienia sprawy oderwania biskupstw lombardzkich. Do tego zamierza propozycya deputowanego Lampugnani względem usilnego upraszania rady związkowej, by odstąpiła od wszelkiego śledztwa dalszego, a natomiast przedłożyła zgromadzeniu związkowemu projekt oderwania nie tylko Tesynu, lecz także i dwóch gmin kantonu Graubünden zostających pod duchową jurysdykcyą biskupa w Como. Az do załatwienia sprawy ma rząd kantonu według propozycji wnioskodawcy uchylać się od wszelkiego żądania biskupa w Como względem potwierdzenia jakichkolwiek rozporządzeń kościelnych lub wykonania jurysdykcyi duchownej w obrębie kantonu tesyńskiego. Wnioskodawca wychodzi z tego stanowiska, że władza krajowa powinna mieć w sprawach karności kościelnej wszelką wolność, tudzież że wcielenie biskupstw w zakres ten wchodzi, i dlatego też zawisło całkiem od dycecezyi władzy świeckiej. Rada wielka odebrała propozycyę deputowanego Lampugnani do uprzednich narad wydziału, a następnie i sama ją przyjęła. Idzie jeszcze tylko o to, czyli władze związkowe przychylią się tak łatwo do żądań kantonu tesyńskiego.

— Municypalności w **Neuenburgu** zwrócił teraz rząd pruski fundusze złożone w banku pruskim i zagrabione po wybuchnięciu rewolucyi neuenburskiej roku 1848, wraz z procentami, które do 70.000 franków wynoszą.

Włochy.

(Rozprawy w Izbach turyńskich. — Proces Cagliari na ukończeniu. — Komisya żeglugi na Padzie.)

Turyn, 22. maja. Na dzisiejszem posiedzeniu Izby deputowanych zabrał hr. Cavour głos znowu w obronie budowli w Spezzii. Obwarowaniu miejsca tego przypisuje w razie wojny ważność nadzwyczajną, chociaż zresztą i to przyznaje, że obok fortyfikacyi lądowych wypadłoby postarać się w takim wypadku równocześnie i o siłę zbrojną na morzu. Dalej oświadcza, że budowę arsenału morskiego możnaby jeszcze odłożyć na później, i tym sposobem w tej chwili 6 milionów oszczędzić. „Obierając Spezzię za podstawę strategicznych działań naszych na morzu — mówi dalej hr. Cavour — nie powinniśmy zapominać i o tem, że Genua jest właściwie głównym punktem naszej obrony; żadna jednak flota nieprzyjacielska nie uderzy tak łatwo na Genuę, jeśli będziemy mieli flotę w Spezzii. Okręta nasze bardziej w ten czas zaimponują nieprzyjacielowi, niż gdyby znajdowały się pod Genuą.“ Z tem wszystkiem uważa minister za rzecz potrzebną mocniejsze jeszcze obwarowanie Genuy od strony morza, względem odłożenia na później budowy arsenału w Spezzii zapowiada przedłożenie projektu przez ministra marynarki, który zrzekłszy się kilku milionów na inne budowy, dopraszać się będzie tylko dwóch milionów na wzmocnienie warowni genueńskich. Oprócz tego oświadczył jeszcze minister, jak wszystko rokuje, że przekopanie góry Cenis pójdzie pomyślnie. Po ministrze przemawiał sprawozdawca, pan Juglianetti, który popierał wniosek komisji za przyjęciem propozycji, i na to się powoływał, że nawet przeciwnicy jej uznali już konieczność zaciągnięcia pożyczki.

— Jej Cesarzew. Mość, Wielka księżna rosyjska Helena, przybyła 19. b. m. do Nissy.

Z Neapolu piszą z 13. maja: Proces polityczny z powodu wypadków w Salernie jest na ukończeniu. W sprawie tej przysłuchywano świadków w Genuy i Turynie, i stąd też zaszła nowa zwłoka. Teraz nastąpi już niezwłocznie wydanie wyroku co do zaboru paropływu „Cagliari“, lecz zważywszy wszystkie stosunki, tedy niemożna spodziewać się wyroku uniewinniającego. Ze śledztwa sądowego okazało się podobne współwinowajstwo kapitana tego okrętu i majtków, i zapewne będą także na karę zasądzeni. Spodziewają się jednak królewskiego dla nich ulaskawienia, po czem statek zagrabiony oddany będzie właścicielom, a żeglarzów wypuszczą na wolność. Tak więc otrzyma Sardynia zadośćuczynienie wprawdzie nie tytułem przyznania słuszności pretensyi tego państwa, lecz w drodze ulaskawienia królewskiego, a cały spór ten prowadzony potąd niemal aż do unudzenia rozstrzygnie się głównie na zalechę Neapolu.

— W państwie kościelnem ukończyła dnia 18. b. m. posiedzenia swe komisya w sprawie wolnej żeglugi na Padzie, która głównie zajmowała się uregulowaniem nadzoru policyjnego na tej rzece.

Niemce.

(Traktat pocztowy z Francyą. — Niepewność własności w górnym Szląsku.)

Berlin, 25. maja. Dziennik *Zeit* donosi: Układy między Prusami i Francyą względem zawarcia traktatu pocztowego skończyły się tak pomyślnie, że przed kilkoma dniami już mogły obie strony przystąpić do podpisania traktatu.

— Dnia 21. b. m. wyprawiono z Wrocławia 50 ludzi z 6 pułku strzelców do górnego Szląska. Przeznaczeniem ich jest zapewne obsadzić kilka wiosek w obwodzie Beuthen, aby zapobiedz licznie powtarzającym się tam rabunkom i kradzieżom.

Rosya i Królestwo Polskie.

(Ułaskawienie. — Książę Montebello. — Wiadomości z lewego skrzydła linii kaukaskiej. Dokończenie.)

Warszawa, 26. maja. Przebywający w Paryżu wychodźca polski, *Henryk Ordyniec*, otrzymał z łaski Jego Mości Cesarza pozwolenie, powrócić do Królestwa Polskiego na zasadach najwyższego Ukazu z 15 (27.) maja 1856.

Petersburg, 19. maja. Paropływow „*Preuss. Adler*“ przybył tu z Szczecina nowomianowany ambasador francuski, książę Montebello z rodziną i dworem, złożonym z 18 osób.

— Dnia 9. marca wysłano do Daczu-Barzoi po niezbędne zapasy żywności, kolumnę złożoną z jednego batalionu i dwóch dział górskich, pod dowództwem majora Ernrota. Podczas gdy kolumna ta zbliżała się do parowu Waszin-Daryjskiego, oddział Gorali począł schodzić do parowu ze strony przeciwniejszej, cokolwiek powyżej major Ernrot wysłał przeciw temu oddziałowi jedną rotę, pozostałe zaś wojska kolumny poszły dalej, i cała kolumna przybyła pomyślnie do Daczu-Barzoi.

Sledząc osobiście poruszenia kolumny majora Ernrota i postęp odstrzeliwania się, jenerał-lejtnant Jewdokimow spostrzegł, że Górale wzmożeni bandami świeżo przybyłymi, zasiedli w parowie z zamiarem atakowania z zasadzki kolumny naszej podczas jej powrotu z Daczu-Barzoi. Dla zapobieżenia temu, jenerał-lejtnant Jewdokimow wysłał na spotkanie majora Ernrota jeden batalion z dwoma działami górskimi, pod wodzą podpułkownika Papa-Fedorowa.

W rzeczy samej, znaczne masy Gorali, zasiadły w parowie, oczekiwały na powrót kolumny z Daczu-Barzoi, lecz byli tyle nieprzezorni, iż nie postawili nawet placówek dla obserwowania parowu Waszin-Daryjskiego od strony wzgórz Daszin-Dukskich.

W skutek tego Górale nie spostrzegli zbliżającej się kolumny wysłanej przez jenerał-lejtnanta Jewdokimowa. Podpułkownik Papa-Fedorow, zbliżywszy się do parowu, wysłał naprzód gęste łańcuchy strzelców celnych, i zatoczywszy działą, skierował silny ogień na gęste tłumy nieprzyjaciela; jednocześnie jedna rota począła zstępować do parowu, dla przecięcia Goralom drogi przy cofaniu się.

Zdumieni zjawieniem się wojsk naszych od strony Dargin-Duka, rażeni oraz będąc morderczym ogniem artylerji i strzelców celnych, a z drugiej strony zagrożeni poruszeniem kolumny majora Ernrota, która nadeszła była tymczasem z Daczu-Barzoi, Górale pierzchnęli z takim pośpiechem, iż zostawili w naszym ręku 8 trupów, całą zaś stratą ich w tej rozprawie wynosi 30 ludzi. Raniono nam tylko jednego żołnierza.

Cała w ogóle strata nasza we wszystkich potyczkach i odstrzeliwaniach się z goralami od 28. Intego do 21. marca, wynosi 2ch zabitych i 11tu ranionych żołnierzy, oraz jednego ranionego milicyanta.

Od 21. do 29. marca wojska oddziału Czeczeńskiego zajęte były niszczeniem drzewa wyrąbanego na wzgórzach Dargin-Dukskich, przeprowadzaniem dróg przez parowy Gamaryński i Waszin-Daryjski, budową mostu stałego na Czanty-Arguni i około robót mających na celu ukończenie budowy posterunku Daczu-Barzoi.

Mając zamiar posunąć się do Małej Czeczni z większą częścią wojsk oddziału Czeczeńskiego, po ukończeniu robót na wzgórzach Dargin-Dukskich, jenerał-lejtnant Jewdokimow postanowił przed udaniem się tam, zniszczyć auły położone wzdłuż rzek Waszin-Daroi i Czanty-Argun.

W tym celu jenerał-lejtnant Jewdokimow wysłał 29. marca pułkownika Bażenowa (z 4ma batalionami i 2ma działami górskimi) dla wyparcia nieprzyjaciela z aułów Szari-Chatoj i Waszin-Daroi, oraz dla zupełnego zniszczenia tych ostatnich.

Po krótkiej lecz uporczywej walce górale zostali odparci i kolumna pułkownika Bażenowa, zniszczwszy auły położone wzdłuż rzeki Waszin-Daroi, wróciła do obozu, położonego na miejscu zniszczonego poprzednio aułu Urus-Kerty, straciwszy w tej rozprawie jednego oficera ranionego, oraz 3ch zabitych i 9ciu ranionych żołnierzy.

Do 29. marca na wzgórzach Dargin-Dukskich wyrąbano zupełnie lasy i ukończono drogi, prowadzące na szczyt góry i przez parowy Gamaryński i Waszin-Daryjski.

31. marca jenerał-lejtnant Jewdokimow wysłał kolumnę, złożoną z 3ch batalionów i 2ch secin, z 6ciu działami, pod dowództwem pułkownika Richtera, dla działania w Małej Czeczni na rzece Engelik, a sam z 4ma batalionami, 2ma secinami i 4 działami górskimi, wykonał rekonesans w górę rzeki Czanty-Argun, przyczem spalono dwa auły, zwane Czyszki.

1go kwietnia, pozostawiwszy w nowym posterunku Daczu-Barzoi, jeden batalion, dowodzony przez majora Czerepanowa, a na rzece Czanty-Argun 4^{ty} batalion, jedną secinę i 4 działa górskie, pod wodzą pułkownika Szatylowa, dla budowy mostu i ukończenia drogi do wawożu Arguńskiego, jenerał-lejtnant Jewdokimow posunął się z pozostałymi wojskami oddziału Czeczeńskiego (10½ batalionów, 3 seciny kozaków i 2 seciny milicyi z 6ciu działami) do Małej Czeczni.

Oddział stanął na nocleg na rzece Engelik, gdzie dnia poprzedniego stanęła była kolumna pułkownika Richtera.

Montenegro.

(Raport z wyprawy montenegryńskiej.)

Z **Cettinie**, 16. maja, zawiera *le Nord* urzędowe raporta wojewody i prezydenta senatu Marka Petrowicza Niegusza do księ-

cia Danily z walki 11. maja. Według tego miała piechota turecka najpierw uderzyć na lewe skrzydło montenegryńskie; stratę Turków podają na 208 poległych, stratę Montenegrynów na 55 poległych i 110 rannych. Drugi raport do księcia Danily zaczyna przemową: „Wielki Zwycięzco, Książę walecznych Montenegrynów!“ Według tego raportu „z 13.000 tureckiego wojska uszło dnia 13go maja zaledwo 200 do 300, ażeby opowiedzieć jak Montenegryni za swój kraj walczy.“ Potem dodano: „Wojownicy Wasi odcieśli 7.000 głów tureckich, zabrali 8 dział, 1200 osiodłanych koni i 500 namiotów; niepodobna opisać, ile zdobyliśmy broni i łupów. Bojowisko podobne jest zrąbanemu lasowi, a plac tak zasłany trupami, że aż strach patrzeć. Ze strony Turków poległo dwóch Baszów, głowę jednemu odcieśli waleczny kapitan Jlija Djekanów z Kuka, drugi poległ pod ciosami chorążego Waszej książęcej Mości gwardyi przyboecznej.“

Turcyja.

(Powrót deputacyi Bośnińskiej z Wiednia.)

Z **nad-granicy bośnińskiej** 11. maja. O deputacyi bośnińskiej, która przed dziesięcią dniami przeprowadziła się przez pograniczną rzekę Sawę pod Raczą, donoszą gazecie augsburskiej między innemi: Niezliczone tłumy mieszkańców czekały po tamtej stronie rzeki na przybycie deputowanych, a rajowie powitali ich z okrzykami radości. Zaraz po przeprowadzeniu się deputowanych na drugi brzeg rzeki, zbliżył się ku nim oficer turecki z oddziałem baszy-bozuków, i wezwał ich w imieniu baszy z Tusli, by się do tego miejsca udali. Deputowani oświadczyli na to, że paszporta ich widywano do Serajewa, i że otrzymali rozkaz od księcia Kallimachi, by niezwłocznie zjechać do stolicy, i tam weszli w porozumienie z nowym gubernatorem Kiani Baszą. Oficer turecki upierał się jednak przy swem żądaniu, i odstawił deputowanych pod eskortą do Tusli, gdzie basza żądał od nich listu polecającego od księcia Kallimachi do Kiani-Baszy. Deputowani ociągali się z tem nicco, lecz zagrożeni przemocą i śmiercią wręczyli mu list żądany. Przywołano tedy pewnego mnicha franciszkańskiego, by list rozpieczętował i obecnym bejom odczytał lub wytłómaczył, jeśli tak jak adres napisany był w języku francuskim. Mnich ten wzbraniał się stanowczo od rozpieczętowania listu cudzego, lecz bejowie grozili mu ucięciem rąk obu, gdyby się dłużej jeszcze opierał. Równocześnie przyrzeczono deputowanym, że im list będzie zwrócony, co też i nastąpiło, tylko że im podsunęto inny, kształtem wprawdzie podobny do tamtego, lecz napisany w języku tureckim i w myśl bejów ułożony. — W całym zresztą kraju panuje wielkie oburzenie umysłów. Turcy odgrają się, że po świętach bajramu wyprowadzą rzeź krwawą między chrześcianami, z których wielu umknęło w góry i puściło się na hajduków, to jest rozpoczęli wojnę podjazdową. Sprawy więc tureckie łącznie z najnowszymi wypadkami w Hercegowinie i Czernogórze coraz się bardziej wikłają, i zapewne musi przyjść do interwencji bądź to na korzyść bezwładnego w tych okolicach rządu tureckiego, bądź w ochronie uciśnionej i prawie do rozpacz przywiedzionej ludności chrześciańskiej.

A z y a.

(Doniesienia z Indyi.)

Z wypadków wojennych podczas oblężenia miast Ihansi, przesyła korespondent niektóre szczegóły: „Rokoszenie zamknięci w mieście Ihansi i w forcie, chodzili do bastionu, gdzie była dobra studnia, po wodę. Rozstawiono strzelców angielskich, ażeby temu przeszkodzili. Rokoszenie posyłałi potem kobiety; ponieważ jednak uznano za nieodzowną odciać nieprzyjacielowi wodę, tedy bez względu strzelano do kobiet. Zamknięta w forcie „królowa“, czyli raczej żona radzy z Ihansi chciała z dowodzącym jenerałem rozpocząć układy i żądała wolnego konwoju do obozu. Jenerał Rose odpowiedział, że otrzyma wolny konwój, ale potem — zostanie powieszoną. Odpowiedź tę zrozumiano dokładnie. Miasto Ihansi było świadkiem takich okrucieństw Sepojów, jakie się nie wydarzyły nawet w Kawnporze. W obecności „Królowej“ obnażano mężczyzn, kobiety i dzieci, czerniono im twarze, w kawałki siekano dzieci przed oczyma matek, gwałcono i zabijano kobiety, mężczyzn rozszarpywano w sztuki i t. d. Korpus insurgentów przybyły w odsiecz Ihansi, składał się po większej części z regularnego indyjskiego wojska, i bił się zacięcie; ale obsaczenie ich skrzydła sprawiło znowu skutek zwyczajny, i skoro pierwsze kule działowe ugodziły w zaplecze ich, natychmiast poszli w rosypkę. Ścigano ich daleko, a chociaż rokoszenie, ażeby przeszkodzić ściganiu, pozapalali pola, pędzili jednak Anglicy przez ogień i rąbali przed sobą wszystko, co się im nawinęło. Nie mogą na teraz obliczyć straty nieprzyjaciela w poległych, ale musi być wielką, gdyż kraj pokryty jest zwłokami.“

Doniesienia z ostatniej poczty.

Londyn, 29. maja. Na wczorajszem posiedzeniu *izby niższej* występował Lord Russell przeciw mowie, jaką miał Disraeli przedwczoraj na uczcie, wyprawionej za staraniem wyborców jego w Slough. Pytał, z jakich przyczyn zagrażało zerwanie stosunków z Francją; zaprzeczał, jakoby przeszłe ministerjum zamierzało rozpocząć wojnę exterminacyjną w Indjach, i sądził, że parlament musiał wystąpić dobitniej w sprawie okrętu „*Cagliari*.“ Stosunki z Francją były krytyczne, gdy Persigny niespodzianie odjechał; Palmerston sam obawiał się wtedy zerwania przymierza.

Turyn, 28. maja. Król przybył tu wczoraj z powrotem z Voghery. — Izba deputowanych nie mogła obradować 24. i 25. b. m. dla zbyt szczupłej liczby obecnych członków.

Petersburg, 28. maja. Wszyscy mieszkańcy małej Cze- czny, 12—15.000 dusz, przesiedli się pod zastoną wojsk rosyjskich do Rosyi. Wszystkie auly zostały spalone. Szamil zbiera nowe siły zbrojne; nasze wojska obserwują go.

Wiadomości handlowe.

Lwów, 31. maja. Na naszym dzisiejszym targu były nastę- pujące ceny: męc pszenicy (82 H) 2r.23k.; żyta (77 H) 1r. 27k.; jęczmienia (68 H) 1r.24k.; owsa (47 H) 1r.7k.; hreczki 1r.33k.; grochu 1r.; ziemiaków 52 $\frac{1}{2}$ k.; — cetnar siana 1r.5k.; okłotów 39k.; — sąg drzewa bukowego 9r.52k., dębowego 8r.30k., sosnowego 7r.55k. mon. konw.

Kurs lwowski.

Dnia 31. maja.

	gotówka		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski mon. konw.	4	45	4	48
Dukat cesarski " "	4	48	4	52
Półimperyal zł. rosyjski " "	8	19	8	24
Rubel srebrny rosyjski " "	1	36	1	37
Talar pruski " "	1	33	1	34
Polski kurant i pięciotłotówka " "	1	10	1	11
Galic. listy zastawne za 100 złr. } bez	79	33	80	—
Galic. listy obligacje indemnizacyjne } kuponów	79	27	79	54
5% Pożyczka narodowa	82	45	83	30

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 29. maja o pierwszej godzinie po południu.

Pożyczka narodowa 5% 83 $\frac{7}{16}$ —83 $\frac{1}{2}$. Pożyczka z r. 1851 S.B. 5% 94 $\frac{1}{2}$ —95. Lomb. wen. pożyczki z 5% 97 $\frac{1}{2}$ —98. — Obligacje długu państwa 5% 82 $\frac{1}{2}$ —82 $\frac{3}{4}$. — det. 4 $\frac{1}{2}$ % 72—72 $\frac{1}{4}$. — det. 4% 64 $\frac{1}{2}$ —64 $\frac{3}{4}$. — detto 3% 49 $\frac{1}{4}$ —50. — detto 2 $\frac{1}{2}$ % 41 $\frac{1}{2}$ —41 $\frac{3}{4}$. — detto 1% 16 $\frac{1}{4}$ —16 $\frac{1}{2}$. Oblig. Glogn. z wypłatą 5% 97—98. — Detto Oedenburgs. z wypłatą 5% 96—97. — Detto Peszt. 4% 96—97. — Detto Medyol. 4% 94 $\frac{1}{2}$ —95. — Obligacje indemn. niższ. austr. 5% 92 $\frac{3}{4}$ —93. — detto węgier. 81—81 $\frac{1}{4}$. — detto galic. 79 $\frac{1}{2}$ —79 $\frac{3}{4}$. — detto siedmiogr. 79 $\frac{1}{4}$ —79 $\frac{1}{2}$. — detto innych krajów koron. 84—86. — Oblig. bank. 2 $\frac{1}{2}$ % 64—64 $\frac{1}{4}$. — Pożyczka loter. z r. 1834 311—312. — Detto z roku 1839 128 $\frac{1}{4}$ —129. — Detto z r. 1854 109 $\frac{1}{4}$ —109 $\frac{1}{2}$. Renty Como 15 $\frac{3}{8}$ —15 $\frac{5}{8}$. — Galic. list. zastawne 4% 78—79. — Półn. Oblig. Prior. 5% 87 $\frac{1}{2}$ —88. — Glognickie 5% 81—82. — Obligacje Dun. żegl. par. 5% 86 $\frac{1}{2}$ —87. — Oblig. Lloydów (w srebrze) 5% 88—89. — 3% Prior. obl. tow. rząd. kolei żelazn. po 500 frank. za szt. 108—109. — Akcyj bank. narodowego 965—966. — Akcyje c. k. uprzyw. towarzystwa kred. 228 $\frac{3}{4}$ —229. — Akcyje niż. austr. tow. eskomp. 114—114 $\frac{1}{4}$. — Detto Budzynaśko-Lincko-Gmundzkiej kol. — — — — Detto półn. kolei 166 $\frac{1}{4}$. — — — — Detto tow. kol. żel. za 500 frank. 262—262 $\frac{1}{4}$. — Detto kolei ces. Eliz. po 200 złr. z wypłatą 30% 100—100 $\frac{1}{4}$. — Detto Połud.-północn. niem. komunikacyjnej kol. żel. 90 $\frac{1}{4}$ —90 $\frac{1}{2}$. — Detto eisańskiej kolei żel. 100—100 $\frac{1}{4}$. — Detto Lomb.-wen. kol. żel. 233—233 $\frac{1}{4}$. — Detto Cesarza Franc. Józ. wschod. kol. żel. 183—183 $\frac{1}{4}$. — Detto losy tryest. 111 $\frac{3}{4}$ —112. — Detto tow. żegl. parowej 529—530. — Detto 13. wydania 101 $\frac{3}{4}$ —102. — Detto Lloydów 345—348. — Peszt. mostu łańcuch. 59—60. — Akcyje młyna parowego wiód. 73—74. — Detto Pressb.-Tyrawskiej 1. wydania 19—20. — Detto 2. wydania 29—30. — Esterhazego losy 40 złr. 81 $\frac{1}{2}$ —82. — Windischgrätz losy 25 $\frac{1}{2}$ —25 $\frac{3}{4}$. — Waldsteina losy 27 $\frac{1}{4}$ —27 $\frac{3}{4}$. — Keglevicha losy 14 $\frac{3}{4}$ —15. — Ks. Salma losy 42 $\frac{1}{2}$ —42 $\frac{3}{4}$. — St. Genois 39 $\frac{1}{2}$ —39 $\frac{3}{4}$. — Palfego losy 38 $\frac{1}{4}$ —38 $\frac{1}{2}$. — Cla-rego 37 $\frac{1}{2}$ —37 $\frac{3}{4}$. — Amsterdam 2 m. 87 $\frac{3}{4}$ l. Augsburg Uso 104 $\frac{5}{8}$. Bukareszt 31 T. 262 $\frac{1}{2}$. Konstantynopol 31 T. 470. — Frankfurt 3 m. 104 $\frac{1}{4}$ l. — — Hamburg 2 m.

76 $\frac{1}{2}$. Liwurna 2 m. 104 $\frac{5}{8}$. — Londyn 3 m. 10—13. — Medyolan 2 m. 104 $\frac{5}{8}$. Paryż 2 m. 122 $\frac{1}{2}$. — Cesarskich ważnych dukatów agio 8— $\frac{1}{4}$. — Ditto koron. 14 8—9. Napoleons'dor 8 13—13 $\frac{1}{2}$. Angielskie Sover. 10 17. — Imperyal Ros. 8 23—24. Srebro —.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 31. maja.

Oblig. długu państwa 5% 82 $\frac{7}{16}$; losowane obligacje 5% —; obligacje długu państwa 4 $\frac{1}{8}$ % 72 $\frac{1}{16}$; 4% —; 3% —; 2 $\frac{1}{2}$ % —; pożyczka loter. z r. 1834 —; z r. 1839 129 $\frac{1}{2}$; z r. 1854 109 $\frac{3}{4}$; pożycz. nar. z r. 1854 83 $\frac{3}{4}$. Obl. banku —. Akcyje bankowe 964 $\frac{1}{2}$. Akcyje zakładu kredytowego 229 $\frac{1}{2}$. Akcyje kolei półn. po 1000 złr. 1682 $\frac{1}{2}$. Austr.-franc. akcyje kolei żelaz. po 500 fr. z wypłatą w ratach —; detto z pełną wypłatą 264 $\frac{1}{4}$; kolei żelazna lomb.-wenecka —. Akcyje kolei nadejskiej —. Kolej cesarskiej Elżbiety —. Kolej połud. półn. komunikacyjna —. Akcyje żeglugi parowej na Dunaju po 500 złr. —. Akcyje żegl. parowej Lloydów po 500 złr. 350. — Akcyje niższ.-austr. To- warzystwa eskomp. po 500 złr. —. Galic. listy zast. 4% —. — Oblig. indemn. niż.-austr. —; detto innych krajów koron. —; detto galic. 79 $\frac{3}{4}$. — detto węgierskie 81. — Amsterdam 87 $\frac{1}{8}$. Augsburg 104 $\frac{3}{4}$. Bukareszt 262 $\frac{1}{2}$. — Konstantynopol 470. Frankfurt 104 $\frac{1}{8}$. Hamburg 76 $\frac{1}{2}$. Lipsk —. Liwurna —. Londyn 10—13. — Medyolan 104 $\frac{5}{8}$. Marsylia 122 $\frac{1}{4}$. Paryż 122 $\frac{3}{8}$. Agio duk. ces. 7 $\frac{3}{8}$.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 31. maja.

Hotel rosyjski: PP. Dahme August, z Berlina. — Nebelski Ludwik, z Rosyi. — Hotel Langa: PP. Żurkowski August, z Horbacz. — Jasiński Xawery, z Rosyi. — Hotel angielski: PP. Mokrański Emil, z Krzyszczytka. — Szczepański Tadeusz, z Czajkowiec. — Smarzewski Piotr, z Mocerod. — Donigewicz Ant., z Bazaru. — Udrycki Adolf, z Wielkich mostów. — Hotel Kuhna: P. Ronge Robert, z Morawska. — Do domu prywatnego: P. Melbechowski Wład., z Olexiniec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 31. maja.

PP. Bogdanowicz Dominik Jan, do Toustobab. — Czajkowski Mikołaj, do Dusanowa. — Ks. Lubomirski Adam, do Krakowca. — Postrucki Klemens, do Putiatyniec. — Ks. Poniński Kalixt, do Czerwonogrodu. — Rozzdowski Ed., do Tarnopola. — Turin Jan, do Przemyslan. — Br. Seenus Teodor, c. k. rotmistrz, do Gródka. — Zabielski Józef, do Przewodziec.

Spozatrzenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 29. maja.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	323.91	+ 5.6°	96.2	północny sl.	dészcz
2. god. popoł.	324.73	+ 12.4°	69.9	" "	pochmurno
10. god. wiecz.	323.78	+ 8.6°	80.1	półd.-zach. "	jasno

Wysokość deszczu 4. — 00.

T E A T R.

Dziś opera niem.: „Fra Diavolo.”

KRONIKA.

Dany dnia 18. maja koncert na dochód Zakładu Ślepych, przyniósł 1.102 złr. 47 kr. m. k. Mało który z koncertów zaopatrzyl tak szczerze i prawdziwie nad spodziewanie, gdyż ani pora roku, ani szczupłość sali nie zapowiadały wielkiego zgromadzenia. Zawdzięcza tę łaskę Zakład szczególniej wzięciem publiczności spraszanij, iż przejęta życzliwością raczyła nadpłatą udzielaną darem za karty wstępne, okazać udział jaki mieć pragnie w utrzymaniu instytucji naszych i że umie ocenić gorliwą troskliwość W. Adamskiego około poruczonego sobie zakładu. Świetność koncertu samego zawdzięczała publiczność staraniu W. Mikulego, który nie tylko że sam grą swoją chciał uprzyjemnić chwilę zgromadzeniu, ale nadto wszelkiej przyłożył pracy ażeby jak najlepiej ułożyć i przeprowadzić wszystkie z osobna sztuki koncertu. Każdy też z wykonawców najwymowniej od publiczności odbierał pochwały. — Wpłynęło więc, jak wyżej, 1.102 złr. 47 kr. m. k.; z czego po odtrąceniu kosztów 102 złr. i 47 kr.; pozostało i do kasy Zakładu wniesieniem zostało czystego dochodu 1000 złr. m. k.

— W Zaborzu, w obwodzie żółkiewskim zapaliła się w nocy z 1. na 2. maja chata tamtejszego włościanina Fedka S., i zgorzał nie tylko dom mieszkalny z wszystkimi zabudowaniami gospodarskimi, ale nadto zginęła w płomieniach żona tego włościanina, chcąc uratować niektóre ruchomości. Przyczyna pożaru nieznana.

— Dnia 20. b. m. przed południem wszczął się pożar w Howilowie małym w obwodzie czortkowskim, i przy gwałtownym wicherze obrócił w perzynę pomimo usilnego ratunku 8 domów i 24 budynków gospodarskich. Nie-szczęście to przypisują jakimś 13letniemu chłopcu, niespełna rozumu, który mając szczególniej pociąg do ognia w nieobecności rodziców rozniecił ogień w komorze.

Tego samego dnia zniszczył pożar w Ottyniowicach, obwodzie brzeżańskim 3 pomieszkania włościańskie. Ogień powstał z nieostrożności.

— W Kosowie, obwodzie czortkowskim, ugodził piorun w zeszłym tygodniu tamtejszego nauczyciela trywialnego, Bazylego M., gdy wracając po południu ze szkoły wchodził do swego domu. Był już bez tehu, ale przy spiesznej pomocy odzyskał przytomność i jest nadzieja, że zostanie ocalony. — Tego samego dnia i w tym samym czasie uderzył piorun w stajnię w Petlikowcach starych. Ta sama stajnia była już w niebezpieczeństwie podczas pożaru na dniu 2. maja r. b.; wtedy uratowano ją, ale tą razą stała się pa-stwą ognia.

— Pielgrzymki do Jeruzolimy są tego roku bardzo tłumne; ze wszech stron przybywają karawany i przynajmniej mieszkańcy w mieście. Klasztory nie są w stanie wszystkich pomieścić. Liczbę greckich, rosyjskich, bułgarskich, moldawskich, wołoskich, ormiańskich i syryjskich pielgrzymów podają na 15 do 16.000. Katolików przybywa tego roku także o wiele więcej jak zwykle a prócz katolików z orientu znajduje się tam jeszcze do 200 Anglików, Francu-zów, Polaków, Austriaków, Węgrów, Bawarów, Włochów i Amerykanów z po-łudniowej Ameryki.

— Wścigi konne dnia 22. b. m. wyprawiane w Wiedniu, wypadły bar-dzo świetnie. Jego Mość Cesarz, Arcyksiężęta i świętne zgromadzenie wiedeń-skich znakomości byli obecni przy tem widowisku. Pierwszą nagrodę państwa 1000 dukatów na przestrzeni 3 $\frac{1}{2}$ mili wygrał czteroletni ogier A. Siles, hra-biego Henkla, drugą nagrodę państwa 600 dukatów wygrał koń hrabiego Kiń-skiego. O godzinie 8 rano odbywała się już próba siły koni, Zwycięstwo trzema końmi zostało przy jednym z tutejszych mieszczanów. Wszystkie te konie były z wyższ.-austriackiej stadniny. Jeden z węgierskich koni odniósł także zwy-cięstwo i wygrał nagrodę; pierwszy to koń węgierski, który wygrywa. Pierw-szy koń, który odniósł zwycięstwo dźwigał 180 cetnarów. Po gonitwach nastą-piła świetna przejazdka po Praterze.